

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۴/۰۴/۰۳

شاهجان هاجره حرکت

«سر په دار لک شوی بڼه دی نه لک شوی په پیغور»

د هرې ژبې کارپوهان وایي چې د علم د متود له مخې بنایي په ژبه کې په پرله پسې ډول څیړنې، شننې، د نویو لغتونو موندنې او پلټنې وشي او دا د ژبې د هر څیړونکي او ژبپوه دنده ده، چې خپله ژبه د بډاینې او غنا لور پور ته ورسوي، نه دا چې د دري ژبې شاعر په نوم کوم کس دومره ولویږي، چې په پردي هېواد کې خپل ځان ټیټ او خپله خاوره د بل وگني.

په تهران کې د نجیب بارور په نوم یو مهاجر غوره مالي، چې د ایران جمهور ریس علی خامنه ای ته یې کړي او په اصطلاح هغه یې د فارسي ژبو مشر یاد کړی، ځان یې ورته د هندوکش له غرونو د ایران پنجشیر ولسوالی اوسیدونکي ورپیژاندلي دي. په دغه شیبه کې ځان د حقارت او ټیټوالي تر ټولو وروستی حد ته رسولې دي. دی اوس د ډیرو وطن پالو هېواد والو له پاره یوه یوه پیژندل شوي کرغیرنه څیره ده او له سختو پیغورنو سره مخ شوي دي. د ده خبرو ته د ټولو افغانانو غبرگون یو ډول دی، هغه که د هېواد په پښتو، دري او نورو ژبو غږیږي.

د دعوت او افغان جرمن اتلان پر پانو، یو بل ځای مې هم د تبصره کونکو لیکني او ارزونې ولوستي او په ډیر درد سره راته د خپل خوار ملت د ځینو د شخصیت له پلوه د وروسته پاتي وطنوالو کمزوري نوره هم جوته شوه، دغه شخص په دې شیبه کې خپل ټیټ شوی سر د یو پردي هېواد مشر ملا تر مخ لا نور هم ټیټ کړی دی، په دې سپک عمل سره د ده نوم او ناوړه څیره یې د پیژندنې لور پور ته رسیدلی او دا بیت ورسره ډیر سمون لري:

سر په دار لک شوی بڼه دی   نه لک شوی په پیغور

څومره دردونکې ده، یو کس له افغانستان څخه ځي او د شعر ویلو یا مشاعرې په مجلس کې د ایران جمهور ریس ته ځان دومره ټیټوي او د یو ستر ملت د یوې سیمې د لور برم او وقار شتون چې د ده تر خولې ډیر ستر دی، ایران ته منصوبوی.

مور هغه مهال د خپل هېواد او ولس د کلتور پر لور وقار ملنډې ووهلي چې د جمهوریت پر مهال مو د خپل هېواد په دري ژبه کې اصیل نومونه او لغتونه پر ایراني نومونو واړول. دا ټول د هغه مهال د اطلاعاتو او کلتور وزیر او مسولینو شرمونکي کړني دي، چې خپل کلتور او ژبي ورته هیڅ ارزښت نه درلود او په تاریخ کې ساري نه لیدل کیږي.

په هغه مهال کې به چې پر تلویزوني ناستو کې د ژبې کوم کارپوه گډون کونکي نیوکه کوله، هم به د اړوند تلویزون د خپرونې چلونکي، چې ډیر کله به په طلوع تلویزون کې وي، هلته به د ناوړه غبرگون او هم د نورو گډونوالو د سختو نیوکو سره مخ کیده.

ما په خپله ډیر کله داسې حالت تجربه کړی دی. څو واري چې مې نیوکه کړي، نو مقابل لوري درې ویونکي چې په مهم پوست کې به یې کار کوو، دا یوه بې ځایه خبره گڼلي او ویلي دي، چې تاسې تعصب لری.

لکه یوه ورځ یو دري ژبي همکار مې زما د ماشومانو کیسي کتاب په هکله راته وویل:

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

«تاسی د ماشومانو له پاره کیسه لیکلي خو ستره تیروتنه په کی شوی ده او چوچه مرغ مو لیکلي، چي سم نه دی او باید جوجه مرغ وای.» ما کره:

«ژبه خو د ټولني د اکثریت له خبرو ښکاري، چي هر څيز په کوم نوم يادوي، هماغه باید په لیکنو کی راشی او ما دا کار کړی دی.» هغه په خپله خبره ټینگ ولاړ و، ما ورته وویل:

«که تاسی راسره همدا اوس د هېواد له هر یو عام دري ژبي څخه وپوښتی او هغه دا ومني چي د چرگی چرگوري ته جوجه وایي، نو زه به خپله لیکنه بیرته واخلم. یا لکه پیلوټ ته خلبان ووايي، ورته ډیر نور نومونه چي زموږ په ټولنه کی پردي دي»

هغه زما خبرو ته ځواب نه درلود، خو پر خپله خبره هم ټینگ ولاړ و.

دغه راز یوه ورځ څو تنو دري ژبي همکارانو راسره په همدې موضوع خبري کولي او دا استدلال یې کوو، چي په هېواد کی چي کوم نومونه بدل شوی دا ښه کار شوی دی. ځکه ایرانی فارسی ژبه پرمخ تللي ده او زموږ په دري ژبه کی دا پرمختللي لغتونه نه موندل کیږي. په دې شیبه کی زموږ آلماني همکار چي په خپله یې په افغانستان کی شپږ اوه کاله کار کړی و او یو اکاډیمیک شخص و، وویل:

«زه ډیر کله ستاسی په هېواد کی د افغانانو تر منځ د داسی بحثونو شاهد وم.» هغه چي په دري ژبه رواني خبري کولي زیاته یې کره:

«تاسی افغانانو ته حیران یم، ستاسی وجدان یې څنگه مني چي د یو بل هېواد ژبني اصطلاحات راوړی او په خپله ژبه کی ځای پر ځای کړی.»

هغه زیاته کره، موږ ته وگورئ چي له اتریش یا سویس سره گډه ژبه لرو، یعنی یوه آلماني ژبه ده، خو هیڅکله اجازه نه ورکوو، چي د هغوي ژبني اصطلاحاتو ته په خپله ژبه کی ځای ور کړو. ځکه هر هېواد ځانته ځانگړي کلتوري ارزښتونه لري.

ماته یې خبري په زړه پوري وي، خو د دري ژبي همکارانو له پاره د هغه خبري هسی اپلتي وي، چي هیڅ ارزښت یې ورنه کړ او نه ورته غوږ شول.

په دې ارزښت خو باید موږ پوه شو، چي هره ټولنه ځانته ټولنیز نورمونه او ارزښتونه لري او د ټولني هر پوه او تحصیل کړي کس ته په کار ده، چي د خپلي ژبي د غنا او بډاینې له پاره کار وکړي، نه دا چي د یو بل هېواد ولس مشر ته ځان ټیټ کړي، شرمونکي خبري وکړي او یا هم د پردی ژبي اصطلاحات او لغتونه پر خپله ژبه کی ونښلوي.